

Komentáre k čítaniam ✘ 6. veľkonočná nedeľa C

(ku komentárom je vhodné použiť aj text Svätého Písma)

Pokoj

Prvé čítanie (Sk 15,1-2.22-29):

Prvý koncil v Jeruzaleme, o ktorom hovorí dnešné prvé čítanie bol preniknutý sporom. Ľudia boli k smrti vydesení ohľadom „zmien“, ktoré im navrhovali Pavol a Barnabáš. Prví nasledovníci Krista pochádzali zo židovstva, preto bolo úplne jasné, že uveriť radostnej zvesti bude predpokladať, že vstúpiš do židovskej zmluvy. No Pavol učil, že nasledovníkom Ježišovým môžeš byť i bez toho, aby si sa „stal židom“. Mnohí s ním preto tvrdo nesúhlasili.

A tak sa teda apoštoli-misionári vrátili do vedenia Cirkvi v Jeruzaleme, aby sa tam poradili a rozhodli o tejto otázke raz a navždy. A výsledkom bolo, že sa rozhodli oslobodiť kresťanov pochádzajúcich z pohanstva od bremena Mojžišovho zákona, okrem štyroch menších výnimiek.

My, dedičia pohanských kresťanov, tomuto prvému koncilu dlhujeme veľa. Čo je pre nás najdôležitejšie je vedieť, že kľúčovú rolu v ňom hral Duch Svätý. O probléme sa nerozhodovalo demokraticky ale „Ducho-Svätsky“¹, to znamená: apoštoli sa snažili rozpoznať, v ktorom z rozhodnutí je prítomný Duch Svätý. Rozpoznávanie Ducha by ani dnes nemalo byť v Cirkvi až tým posledným umením. Duch je s nami totiž stále.

Druhé čítanie (Zjv 21,10-14;22-23):

Sväté mesto, o ktorom sme už toľko krát počas druhých čítaní tejto veľkonočnej doby uvažovali, dnes konečne vidíme, ako vyzerá. Jeho základ tvorí dvanásť kameňov, na ktorých sú vyryté mená dvanástich apoštolov. Je postavené z dokonalého materiálu a jeho svetlom je sláva samotného Boha. Nie je v ňom chrám, lebo je v ňom Boh. Opona medzi nami a posvätnom je už odhalená.

Nateraz však, pokiaľ sme ešte tu na tejto zemi, potrebujeme ešte stále kostoly. Potrebujeme posvätné miesta, obrady a sviatosti, svätý pokrm a životodarnú vodu. Potrebujeme miesta, kde by sme sa mohli stretávať a modlitby, ktoré by sme mohli odriekať. Potrebujeme sa približovať k Bohu cez príbehy, piesne a symboly. Ak by sme toto nemali, nebolo by ťažké zabudnúť na svetlo Baránka, ktorého nateraz nemôžeme ešte vidieť, ani na krásu mesta, ktoré si teraz dokážeme iba predstaviť.

Evanjelium (Jn 14,23-29):

Darom na rozlúčku pre tých, ktorých Ježiš miluje, je pokoj. Čo však je pokoj?

Ježiš rozlišuje medzi pokojom, ktorý dáva on a pokojom, ktorý dáva svet. Hoci svojich učeníkov povzbudzuje, aby sa nevzrušovali a nestrachovali, to, čo presadzuje, nie je obyčajný pokoj mysle. Ježiš svojim učeníkom sľubuje, že ten, kto bude verný jeho slovu tak, že bude žiť jeho lásku, bude zažívať prítomnosť Boha.

Ako je to s nami? Keď si podávame ruky počas sv. omše na znak pokoja žehnáme sa navzájom nádejou, aby nás oživoval svätý pokoj a aby tento pokoj skrze nás prenikal aj do sveta, v ktorom žijeme? Pozývame tento Boží pokoj, aby prebýval v nás, aby sme tak už „nežili už viac my, ale Kristus“ v nás, ako to hovorí Pavol?

Možno na takýto pokoj nie sme ešte dost' pripravení. Možno v našom živote práve prebieha nejaká vojna; no otázka je jasná: chceme či nechceme, aby sa v nás usadil Duch Kristov, ktorý by nás ako dôsledok svojím pokojom ustavične prenikal?

Otázky na uvažovanie

- Akú rolu hrá Duch Svätý v tvojom živote?
- Ako ti Cirkev pomáha zjavovať svetlo Božej slávy v tejto dobe a v tejto chvíli?
- Čo zamýšľaš ponúknuť svojmu susedovi pri znaku pokoja pri sv. omši tejto nedele?

Činná odozva

Pomodli sa za „uvolnenie“ moci Božie Ducha v tvojom živote. Pros za vieru, akú mali apoštoli. Buď otvorený vo svojom živote voči zmenám.

pripravil: MB@svd

¹ Nie je lepšie slovo „Svätodušne“? Nechám na čitateľa.